

Зад нас напрежеше вили д-р Славчев, генерал Вуйчев, женен за белазната на Славчев и Ангел Ковиджийски, за когото говоря на друго място.

В София малко се срещам с Атанас Буров. По-често се идвали у дома Михайл Маджаров, Петко Стайнов, Петър Тодоров, след вечеря със кавий Богдан Филев преди да стане министър и министър-председател, кавий със писатели и художници, но не си спомням Буров да е идвал у дома в София. Затова пък тогава по-често бяха срещите ни във Берн. След вечеря и те се идвали, но по-често ние отивахме при тях.

Особено живо се е запечатил в паметта ни една среща във вилата на Буров през септември 1943 година. Заверихме Буров да играе бридж с приятели. Срещу него в един ъгъл стоеше и наблюдаваше играта Ангел Ковиджийски. От другата страна имаше свободни места, където седнахме с жена ми. До нас бе жената на гинеколога д-р Славчев. Тук бяха също Васил Керкулаков и Вуйчев, който ми играеше бридж. До нас бе дъщерята на Славчеви, съпруга на Васил Керкулаков, един от най-близките приятели на Кимон Георгиев. Трябва да припомним, че неуредето именно в апартаментите на д-р Славчев било взето решението от страна на асещарите и Военния съюз за преврата на 19 мей 1934 г.

Г-же Славчева открито манифестираше своите неприязни против герменците и хитлеристите и своите симпатии и привързаност към Съветския съюз.

Следях с интерес и внимание събитията по фронтовете и бях дълбоко убеден, че Германия ще бъде победена. За да зарадвам г-же Славчева, аз се обърнах към нея и с висок глас, за да се чуе от всички останали, казах: